

Forfatter: Anker, Carsten Tank

Titel: BREV TIL: Christian Frederik FRA: Anker, Carsten Tank (1814-07-26)

Citation: Anker, Carsten Tank: "BREV TIL: Christian Frederik FRA: Anker, Carsten Tank (1814-07-26)", i *Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17*, CHRISTIANIA, s. 367. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002155169-000-shoot-L0021551690000090.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

23. ¹.

[Officielt.]

Londond. 26. Juli 1814.

Deres Majestæt.

Allernaadigste Konge.

Den 9. § af min allerunderdanigste Depeche, dateret 22. d. M., hvoraf jeg indlagt allerunderdanigst fremsender' en Duplikat, forklarer, hvorledes de Deputerede er blevne imodtagne, og at der straks ved Ankomsten var givet Ordre til igjen at sende dem tilbage. Heri skete ingen Forandring. De ankom Thorsdag Aften hertil fra Leith, og Kl. 12 næste Dags Middag maatte de igjen tiltræde Reisen til Yarmouth.

Samme Dags Aften modtog jeg et Brev fra Mr. Musgrave, som er Bureauchef i Allienoffice [Fremmedkontoret], hvori han efter Løfte underrettede mig, at den skriftlige Anmodning, de s. 368 havde indgivet om Tilladelse at forblive her som Private, ikke kunde indvilges, men at de maatte uopliedelig begive dem til Yarmouth, hvor der vilde forefindes et armeret Skib, som efter Ordre skulde fore dem over til Norge.

Denne Besked blev med et ekstra Bud sendt. til den næste Station, hvor det blev aftalt, at de skulde vente paa Svar.

Kapt. Kruise og en Tjener, der var afsendte med de Herrers Bagage fra Leith, ankom i Løverdags, og igaarmorges [d. 24.] var den forstnævnte hos mig, for at anmelde sin Ankomst. Jeg undlod ikke uopliedelig at tilskrive Mr. Musgrave, for at underrette ham derom, spørgende tillige, hvorledes der med disse skulde forholdes, og om Statsraad Aal med Selskab var blevne tilladte at opholde sig i Yarmouth, indtil Bagagen blev dem eftersendt. Herpaa erholdt jeg en Seeldel fra Mr. Musgrave med Anmodning at komme til ham.

Dette gjorde jeg straks, og efter mange Undskyldninger for at han havde givet mig denne Umage, tilstod han mig i Fortrolighed, at han ikke gjerne vilde, at nogen skulde se, at han søgte mig. Han anmodede mig nu om at ville give Ordre til Kapt. Kruise, jo før jo heller, at begive sig paa Reisen til Yarmouth og leverede mig til den Ende et Pas, som jeg straks efter min Hjemkomst tilstillede Kruise med den fornødne Besked, og jeg formoder, at han har holdt sig samme efterrettelig.

Med Hr. Musgrave havde jeg en fortrolig Samtale, som aabenbare bestyrkede mig i, hvad jeg paa flere Steder i mine Depecher allerunderdanigst har anmerket, at nemlig denne rigueur [Strengthed] er affekteret, og at det britiske Kabinet ikke tør andet end undgaa al Mistanke i Henseende til D. K. Majestæt og Norge. Han sagde mig blandt andet rent ud, at han haabede, hans Landsmænd vilde vise sig saa veltænkende at tilbringe Nordmanden Kornvarer.

D. K. Majestæt ser altsaa af alt dette og af saa mange flere Omstændigheder, at man maa slet ikke lade sig forbløffe af alle disse voldsomme Handlinger, men fare fort i den Uafhængigheds Plan, der paa en saa grundig og vel overlagt Maade er begyndt.

s. 369 Næsten alt kommer nu an paa, hvad der passerer mellem D. K. Majestæt og Kommissarierne. Disses Rapport vil formodentlig bestemme de allierede Magters Forhold til Norge, og jeg er af den faste Formening, at der er aldeles intet andet for til Norges Redning end Fortsættelsen af den Standhaftighed, D. K. Majestæt med saameget Mod og Manddom har vist, og af den urokkelige Enighed, Folket har givet saa skjønne Prøver paa.

For at erhverve saavel de allierede Magters som hele Europas Agtelse, maa det vorde klart som Solen for dem alle, at Trusler, Intriger og alskens Kunstgreb ikke vil eller kan have nogen Indflydelse paa Norge eller Norges Konge, men at derimod æriigt Venskab, liberal Medfart og Ærbødighed vil finde i begge den redeligste Bnndsforvandt. Jeg siger den, thi De, allernaadigste Konge! og Folket udgjør kun en politisk Person, der er og bliver udelelig.

Det forstaar sig selv, at Aviserne har straks havt fat paa denne Tildragelse, og med Fornøielse kan jeg anmerke, at intet ubehageligt er blevet sagt derom; men derimod er der i et offentligt Blad, „The Pilot“, derover gjort denne bitre Bemærkning:

„ At den Redelighed, som ved dette Forhold tilsigtes at give Prøver paa, ligner meget den, der iblandt finder Sted mellem Tyve. (There is honesty among thieves, — et engelsk Ordsprog) — .”

Jeg forsikrer D. K. Majestæt, at ved at tænke rolig over Tilfældet siger jeg med Overbevisning: jo værre jo bedre, det er: jo grovere de engelske Ministre dans leur prof'onde sagesse [i deres store Visdom] tror at burde opføre sig mod r Jorge, jo føleligere vil Virkningen deraf i sin Tid vorde; thi der vil komme en Regnskabsdag.

Det er skammeligt, følesløst, uden Eksempel uretfærdigt, saaledes at forholde sig mod et uskyldigt Folk, som i den fuldkomneste Overensstemmelse med Guds og Menneskers Love samler sig i et uafhængigt Samfund og vælger sig en ny Konge, naar den forrige høitideligen erklærer, at han ikke er det mere.

Et Folk, der har Høimodighed nok til at ville underkaste sig sin gamle Fiendes Aag, en Fiende, hos hvilken Historien og s. 370 Erfaringen bevidner, at Rænker har uafbrudt været dens fornemste Egenskab og, som saa langt fra at være skikket til at. gjøre os lykkelige, har uophørligen været synderslidt af indbyrdes Stridigheder.

Man farer omkring og hyldees som en Afgud i Trinmf; man har den Fripostighed at holde skjønne Taler om Folkeret og Frilled; man forkynder Beskyttelse for alle undertrykte Folkeslag, kort! ligesom Historien aldrig har kunnet nævne en saadan Tyran, som Buonaparte, saaledes bar Historien heller aldrig kunnet vise os nogen Tidspunkt, i hvilken der levede saadan Flok af Engle i menneskelig Skikkelse, som styrtede denne Tyran. O! de frække Hyklere.

Mig synes sandelig! at baade Foster og Morier bnrde tildeles en Konference med Næb og Klør, dog uden Vrede.

Men! hvad vover jeg, saaledes at ytre min Mening til Demr allernaadigste Konge! Ingen uden D. Majestæt selv kan med Værdighed og Fynd lade disse Mænd forstaa det nsømmelige og modsigende af de ensrelske Ministres Forhold i deres hele Adfaerd imod Norge, forudsat, at D. Majestæt finder disse Mænd værd, i Hensyn til deres personlige Forhold, at nedstige til nogen Bemærkning.

Noget afgjørende bliver der neppe førend paa den wienske Kongres, som skal begynde den 1. Oktober.

Det var først aftalt, at Lord Castlereagh skulde møde der d. 10. Augnsti, men nu er dette omgjort til medio September.

Min Søn bringer dette. Give Chid! han kommer lykkeligen frem, og at han ikke vorder optaget af de svenske Krydsere. Skulde dette hænde, da forestod der ham en smuk Skjæbne;. thi da blev han vel som Arrestant direkte [sendt] til Kjøbenhavn, hvor han ved Tavasts Indflydelse vel blev kastet i Lænker til alle Vedkommendes Latter og store Fornøielse.

Jeg har idag skrevet til Rist, saaledes som jeg i min sidste allerunderdanigste Depeche mente at gjøre og haaber, jeg skal faa en sikker Leilighed til Brevenes Befordring.

Ret inderligen ønsker jeg, at Forslaget maatte lykkes; thi med min Broders Helbred gaar det øiensynligt ned af Bakken.

s. 371Jeg har idag seet et privat Brev fra Christiania, skrevet d. 6. d. M., hvori der tales om en Kurer, som Foster eller Morierskal have tilsendt, og med hvilken bemeldte Brev er kommet.

Deraf saa jeg med Grlæde Bekræftelse paa den endog tiltagende Standhaftighed, som ganske almindeligen ytres og hersker over hele Landet imod enhver Forening med Sverige.

Brevene til Prinsregenten og Lord Castlereagh, som Hr. Musgrave modtog af Hr. Statsraad Aal, blev af førstnævnte sendt den sidste tilbage, og denne har sendt mig samme.

Der er ingen Sandsynlighed i, at jeg bliver af med dem.

Igaar Aftes erfarede jeg af den unge Wolff' med Fornøielse,. at hans Fader havde lovet at acceptere Veksler for 5000 Lstrl.

For en Time siden modtog jeg Brev fra Amsterdam, hvoraf indlagt fremkommer en Kopi, tilligemed det deri paaberaabte for D. K. Majestæt.

Bringeren maa i dette Minut væk, og jeg kan intet meretillægge, i livor gjerne jeg end vilde.

Allerunderdanigst

C. Anker.